

(המשך מעמוד 5)

קיימת מיום ליום באווירה של פחד, התלבטות והיסוסים. ראשה היה מודע לאפשרות שתפול ככל רגע, אם יעשה צעד בלתי-זהיר. כלילות היה חולם חלומות-ביעותים על הפגנות ימניות אלימות, על התקוממות של מתנחלים, על הצורך להפעיל את זה"ל — צבא העם כולו — נגד מתנה המהווה את מחציתו.

אותו הדבר נכון, כמוכן, גם בצד השני.

ממשלת-ליכוד-רדיים תהיה תלויה בכל רגע בשבוע או בשמונה סיעות קטנות ככנסת, המוסכסכות ביניהן והשוני אותן זה זה. כל צעד יכול להביא לפירוק. גם היא תחלוס חלומות-בלהה על חידוש ההפגנות של מילחמת-הלבנון, על התופעות הקשות בצה"ל, אם יירש לבצע החלטות שמחצית העם מתנגדת להן.

גם ממשלה כזאת לא תוכל לקבל החלטות מרחיקות-לכת.

לעומת זאת, האם ממשלת ליי-כוד-מערך בהרכב גורת על המדינה שיתוק מוחלט?

עד עכשיו זה היה כך. שימועון פרס לא הצליח בנסיונותיו לקרב את השלום בדרך של מאניפולציות, מאחורי גבו של צחק שמיר. שמיר לא עשה כלום, מפני שבמילוא לא רצה לעשות כלום.

אך אם ישנתה המצב הבינלאומי, אם יבשיל התהליך הבינלאומי המקרב את ברית-המעצמות לארצות-הברית, אם יחליטו שתי מעצמות-העל שהגיעה העת להשכיח שלום במרחב שלנו, אם ינקוטו אש"ף עמדות חד-משמעיות המי קובלות על שתי המעצמות — אין תניג או ממשלת ליכוד-מערך?

יתכן שלא תהיה לה ברירה אלא להיכנע ללחצים ולהתקדם לעבר השלום. תהיה לכך מעלה גדולה אחת: כאשר שתי המופים לגנות הגירולות יתמכו בתהליך כזה, מוצון או מאונס, אפשר יהיה לעשות זאת בלי פחדים הרדיים.

זהו שבחן חרוק. הוא מבוסס על אם ואם. אינני בא להפחית תיקויות-שווא. אינני מתלהב מתהליך-שלום שכולו כפוי, שאינו נובע מליבו של הציבור הישראלי עצמו. אבל — וזה העיקר — אינני מאמין כי אפשרות כזאת קיימת בממשלת-אחרות ש חות מאשר בממשלת מערד-חרת דים, שלא לדבר כלל על ממי שלת ליכוד-חרדים.

ייתי מציע לשוחרי ממשלת ליכוד-מערך לנתק את הקשר בין מישאלה זו ובין המישאלה לשינוי מישת-הבחירות.

יש בסיסמה זו הרבה מגי-ניבת-הדעת. שינוי מישת-הבחירות היא סיסמה ריקה, אם אין אומרים א"י שישת בחירות צריכה להתקבל. יש עשרות שיטות שונות, ועשרות ואריאציות לכל שיטה. הפרטים הם הקובעים.

(המשך בעמוד 40)

אני תומך בשינוי מסיים, ומתנגד בתוקף הקיימים אחרים. אני סבור כי השיטה הקיימת, על כל ליקוייה, עדיפה על הריבה מה השיטות המוצעות. ואני סבור כי יש לפחות שיטה אחת (כוונתי לבחירת חלק מן הח"כים בבי-חירות אישיות, וחלוקת שאר המושבים כך שיישמר ההרכב היחסי של הכנסת כולה). אני תומך גם בבחירה אישית של ראש-הממשלה. אך אינני מאמין כי ניתן להשיג יעדים אלה ברגע של התלהבות, כתוצאה מהלם של בחירות. השאלה העומדת לפני המדינה כרגע היא: האם להניח למיעוט חרדי קטן להשתלט עלינו, או להמשיך בממשלת ליכוד-מערך. נדמה לי שכבר נוצר בציבור רוב גדול למען האפשרות השי-נייה.

חמוררים

חופה בוריהסיטית

נישא **ג'יגמה סינגיי ואני ג'צ'יק** (33), מלך בוטאן הבוריהסיטית שבהריההמלאייה (מיליון תושבים, 46 אלף קילומטרים מרובעים), לארבע אחיות, שעיימן חי המלך בתשע השנים האחרונות ואשר ילדו לו במשך שנים אלה ארבעה בנים וארבע בנות.

מסיבה תת-קרקעית

נחוג **בבירמינגהאם**, אנגליה, יום-הולדתו ה-40 של הנסיך **ציארלס פיליפ ארתור ג'ורג'י**, יורש-העצר הבריטי, במסיבה רבת-משתתפים שנערכה במוסך תת-קרקעי, בחסות אירגוני-הנוער המקומיים, שצ"רלס הוא פטרונם מאז מהומות העניים והשחורים, לפני שש שנים, בעיר, שהיא השנייה בגודלה בבריטניה (מיליון ו-100 אלף תושבים). יודעי

הנסיך ציארלס הקודם הוצא להורג

דבר גילוי שכאשר הוא יעלה לכס המלוכה, בעיקבות אמו, אליכות השי-נייה, יהיה תוארו המלכותי: צ'רלס השלישי, יורש-מאז 300 שנים מאז נשא מלך אנגליה את התואר (צ'רלס השני — 1630 עד 1685, בנו של צ'רלס הראשון, שהוצא להורג ב-1649 על-ידי אנשי אוליבר קרומוול, המורד במל-כות).

שגרירה קולנועית

נחוג **יום-הולדתה** ה-60 של **שירלי טמפל בלייק**, ילדת-הפלא של הקולנוע האמריקאי בשנות ה-40. טמפל, בתו של בנקאי שזנח את עברי-דתו על-מנת לנהל את עיסקי בתו, ושכיוכו את הכנסות-הענק שלה בהש-קעות-סרק. נישאה בראשונה בגיל 17, לשחקן-מיסר. היא התגרשה ממנו תוך שנה מיסר ואחרי שנישאה בשנית, לאיש-עסקים שמרני, פנתה טמפל לעיסקי-ציבור במיפלגה הרפוב-ליקאית, שהביאו אותה, במשך הזמן, למישאלה שגירית ארצה בגננה המעי-רב-אפריקאית וב-1974 לתפקיד ראש-הטכס במישלולו של ג'דאלר פורד.

חובע שפוט

נפטר **בוושינגטון**, מהתקליב, בגיל 75, **ג'ון מיטשל**, יועץ לעסקים, שנודע יותר כראשון בין ארבעת שרי-המישפטים (שתיאורם בארצות-הברית הוא התובע הכללי), אשר התחלפו בצבא מסחר בתקופת נשיאותו של ריצ'ארד ניקסון, כאשר נחשפה פרשת-הצינתות ווטרגייט. מיטשל, שהתפטר ממישורתו בלחץ אשתו, שאימה עליו בגירוישיון אם לא יעשה כן, הועמד, למרות זאת, למישפט (בעיקר באשמת-עדות-שקר על מעורבותו ניקסון בפי-רשה וגרונן ל-19 חודשי מאסר.

כימאי רבני

נפטר **במונטריאול**, קנדה, בגיל 113, **יוסף טישופר**, שנחשב לקשיש בן 14 מיליון היהודים בעולם מספרים היהודים בקנדה: כ-310 אלף. טישופר, יליד לטביה, היה כימאי במיקצועו ומוסמך לרבנות גם יחד, ואביהם של 15 בנים ובנות של 11 מהם נפטרו על-פניו במשך שנות חייו הארוכות.

שמוך בדרמות ישו

(המשך מעמוד 27)

HIGH קצר, ואחר-כך הנגיאורב ארוך כחיים — מצב-ירוח של גילה-מעבר בשנות ה-20 היפות. אחר-כך באים בלות וניזון גופני. לבסוף גם גירולים סרטניים. כל זאת לשם שיפור שיא כאלפית שנייה:

אני אוהב כדורגל נורגלי. אך, בינינו, מעל לכל אני מעדיף את הצורה הישנה, זו של הגלדיאטורים, של נוצ'רים ואריות. שם הגועל-נפש פחות מתחכם. אין פוטרפיניש ואין חסות של קוקה-קולה. אומה, פוני או קוראק. העסק חד וחלק. לחיים ולמות. כשרואים בן ג'ונסון כזה, או כריס-טינה אוטו, או שראוס, או, לחילופין, את הפריק — שואו של המתעמלות, יש משהו החושב שככה הן באו מן הבית? איזה חיים אומללים: כמה אימון, כמה סטרואידים! איזו מישמעת וכמה גועל-נפש?

ואיך שאני נהנה מן הגועל הזה, ממערכות-קידום-המכירה העולמיות על גבם של האומללים האלה, גדול-הגוף קטני-הראש! איזה גועל מרובי וציעוני! האולימפיאדה המצולמת ביותר, היקרה ביותר, המכניסה ביותר, איזה תענוג מגעיל, ג'אנק פוד שובי-ניסתי באמיתי, שבגללם השינה אינה שינה, ואם היא שינה — הרי שהמתח אינו מתח. ואם השיא הוא שיא, אז איזוהו סס'מרץ הורס לנו אותו, ומייד-איזו צביעות! כי אם הגברת היא אדון, או מה? מה לא עושים למען הרגל הלאומי, וכדי להראות לנו שהקדימה האמיתית זורחת במיוחד: שם חיים כבר היום בני המאה ה-21. ואיזה חיים: שיאים על שיאים: מי שלא מאמין — שיבוא אלי. אני אראה לו הכל בצבעים סיבועיים בוודיאו שלי.

(נ"ב: אני מעריך את נבחרת הכדור-עף לנשים של פרו. הן נראות נורמ-ליות!)

וכשמדברים על גועל ועל אולימי-פיאדה, איאפשר לסיים בלי הפיל והשאלה היהודית, בעיקר כשיש מיס-קיים כסביבות החגים, כלומר ביום-כיפור. אם אתה הולך לאולימפיאדה, או ברומא נהג כרומאי. כשהעיקר הוא תחרות בין אדם לאדם, על מיגוש בני-לאומי, מוותרים על החשבונות שבין אדם למקום. ואם אלוהים חשוב כל-כך, לפרט ו/או לכלל, אל יישלח הפרט אל הקצה השני של העולם בשם האלוהים — רק כדי להפסיד מדליה בטוחה. והיו רבויים מעולם באולימפיאדת-הלם. ליבייליבי על יואל סלע, שייט מעור-לה, שיחרו עם עורלתו הפסיד את את המדליה האולימפית הראשונה לישר-אל מאז הברית בין הבתרים.

מצידו, לא היה קורה דבר אילו התח-דה ביום-כיפור והיה מגיע למקום הראי-שון בפוסאט. להיפר, העולם היה רואה סטורף-סוף אנתנו ככל העמים, שאנתנו מתחזקים בתחומים שונים, לאט אך בכיחה, מן החושך הארכאי. כאחד שחוק שנים הרבה בשיט, לא נתקלתי בתופעה דומה לתופעה של האחים טורטן מן המארינה בתל-אביב. אני זוכר את, איש-מדע, דוחף באופן היסטרי וגיילרדיים מגעילים לניצחון-נות הדרך והיושר לא משנים.

אני זוכר (במנועם) עירעורים, צעי-קות ומריבות שנקשרו בשמש של שני דורות טורטן. גוע אלופים. זה לא ספורטיווי, לא קרוש, לא סימפאטי, גאואיסטי ומניאקי. אפילו לגנבים יש איזה קוד: לטורטן, כנראה, אין.

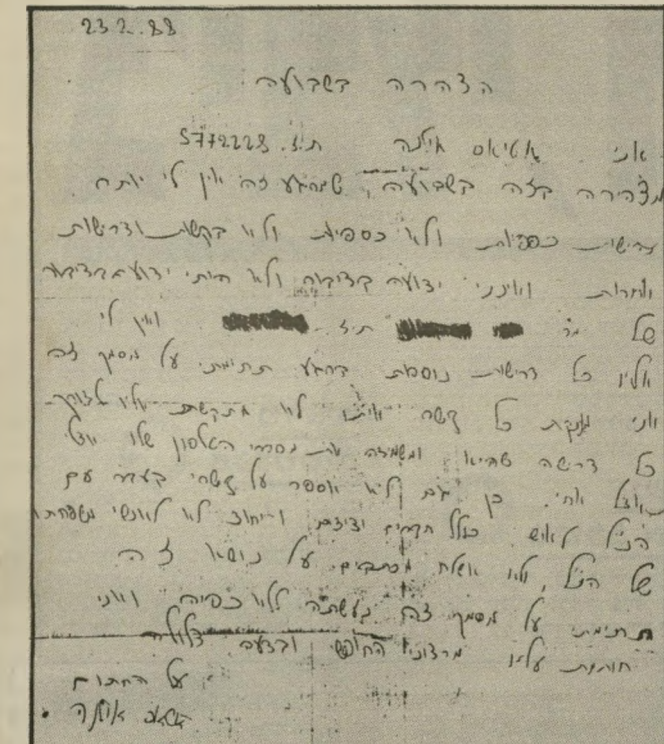
אלו הייתי במקומם, יתכן שהייתי מפליג ביום-כיפור, במתאה נגד הדת, ושובר כלים ברעש. מראה אחת ולת-מיד לכל עסקי-הספורט מאיפה מש-תיך דג. אבל בשביל זה צריך להיות שייט מעולה, אלוף מוצק ומצליח, המנצח בזכות תכונותיו ויכולת-השיט שלו. לא תכנן קטן ומצחיץ היוצא לים, כפוסאן הרחוקה, וכשאינו מצליח בתח-רות — ורעש גדול, והעסקונה נחר-דת, וכך גם הרבנות והמיסר הפוליטי — מתקפלת הערימה, וראש-מישלחת שייטי ה-470 אינו נשמע ואינו נראה. האחים טורטן החסורים בעולם מספרים לנו שבסך הכל יצאו להתאמן. מוזר שאימון זה קרה דווקא על המסלול האולימפי, ודווקא בזמן התחרות ברגם 470. איך אמר השומר אברהם שפירא? בוגם של בני-הזוג. וכדי להשיג כספים

פרנסות קבלות

נוספים קשרו קשר לספר סיפורי-מיר מה לגברים ששכנו עם אילנה, להציג לפניהם מיסמכים מזוייפים ואף לאיים עליהם.

בשנת 1986 הכירה אילנה גבר, שכונה בכתיבה-אישום א"ב. שמו האישי נאסר לפירסום. הוא הפך ללי-מיתו ואף קשר עם אילנה קשר רומאנטי. היא קיימה איתו מגעים מיניים תמורת 300 שקלים בכל פעם, ואחר כך ביקשה ממנו כספים נוספים למען סידור גט מבעלה, לצורך הפלה, וגם לשם ניתוח פלסטי באפה של אילנה.

כאשר ראו בני-הזוג עד כמה קל להוציא כספים מהגבר הקשיש, דרשו

התצהיר של אטיאם לא"ב, שלא חתפן לאשתו.

הסניגורית נירה לידסקי, כי הנאשמת מודה כמעט בכל פרטי כתיבה-אישום נגדה, מלבד בעבירה של החזקת חשיש וזיוף מיסמך. בעלה הודה רק בכך שעי-סוקה של אשתו כנערת-ליווי והמעסה נודע לו אחרי מעשה.

מכיוון שהתביעה לא הסכימה לור-תר על פרטי הזיוף והחשיש, טרם נגזר דינה של אילנה, ומישפטם של בני הזוג נמשך.

ע"פ כתיבה-אישום ידע הבעל, יוסף, שהוא גם אני שני ילדיה של אילנה, שאשתו עסקה בנות בשנים 1986-1988 והסכים לכך. השניים יצרו קשר עם גברים באמצעות מישרדי-ליווי שבהם הועסקה אילנה וגם באמצ-עות מודעות בעיתונים שבהן הציגה אילנה את עצמה כסטודנטית המבקשת תמיכה, ושכרו לשם כך תיבת-דואר בכני-ברק.

הרצחת וגם ירשת

אחרי שראו כי אפשר לעשות כ-סוף קל במיקצוע העתיק, גבר תא-בוגם של בני-הזוג. וכדי להשיג כספים